# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **H. A. D. V.,** zast. Mgr. Pavlínou Zámečníkovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 1. 2016, č. j. MV-145085-4/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 26. 9. 2017, č. j. 65 A 11/2016 - 23,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala v zákonné lhůtě kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 1. 2016, č. j. MV-145085-4/SO-2015.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 30. 9. 2017 (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení, který je splatný podáním kasační stížnosti, zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[3] Stěžovatelka neuhradila soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud ji proto vyzval usnesením ze dne 7. 12. 2017, č. j. 9 Azs 425/2017 - 5, k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. Současně ji poučil,

že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla zástupkyni stěžovatelky doručena dne 11. 12. 2017.

[4] Podle § 40 odst. 1, věty první, s. ř. s., lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Z § 40 odst. 3, věty první, s. ř. s. dále vyplývá, že pokud připadne poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

[5] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, bylo úterý dne 12. 12. 2017, byla posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku středa dne 27. 12. 2017.

[6] Stěžovatelka soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatila. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[7] Pro úplnost soud dodává, že ačkoli stěžovatelka dne 1. 2. 2018 zaslala soudu podání, z nějž vyplývá, že bere svou kasační stížnost v plném rozsahu zpět, soud upřednostnil postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2015, č. j. 11 A 2/2015 - 22).

[8] Obdobně postupoval také Nejvyšší soud v usnesení ze dne 27. 1. 2012, sen. zn. 29 NSČR 6/2012, uveřejněném pod číslem 57/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Nejvyšší soud v této věci s poukazem na § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích dovolací řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku, ačkoli tu byl dán i jiný zastavovací důvod (v tomto případě nikoli zpětvzetí návrhu na zahájení řízení, ale neodstranění nedostatku povinného zastoupení dovolatele). Konstatoval totiž, že z uvedeného ustanovení zákona o soudních poplatcích *de facto* plyne nárok státu na zaplacení určité části soudního poplatku (tj. poměrné části, která by při zastavení řízení z důvodu zpětvzetí návrhu na jeho zahájení nebyla navrhovateli vrácena). Pokud by upřednostnil zastavení řízení z důvodu zpětvzetí návrhu, nezbylo by mu než na úhradě soudního poplatku trvat.

[9] Se shora uvedeným závěrem se Nejvyšší správní soud ztotožňuje. Ačkoli se v citovaném usnesení jednalo o věc civilní, nikoli o věc správního soudnictví, byly zde také dva vzájemně si konkurující důvody pro zastavení řízení. Nejvyšší soud tudíž řešil podobnou otázku a relevantní procesní právní úprava (ohledně zastavení řízení, resp. povinnosti zaplatit soudní poplatek) je prakticky totožná, a proto závěry vyplývající z výše uvedeného judikátu lze analogicky vztáhnout i na nynější případ, v němž stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek ve stanovené lhůtě a současně soudu zaslala podání, jehož obsahem je zpětvzetí kasační stížnosti.

[10] Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud postupoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ze kterého vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. února 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu